

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Under Hensyn til, at Ministeriet har ønsket at gennemføre en samlet Revision af den gældende Sociallovgivning, har man ogsaa optaget til Revision Ulykkesforsikringsloven af 6. Juli 1916, saaledes som denne sidst er ændret ved Lov Nr. 186 af 14. Juli 1927, jfr. Bekendtgørelse Nr. 187 af samme Dato.

Ministeriet har derfor i Sommeren 1929 nedsat et mindre Udvalg, bestaaende af Kontorchef i Arbejderforsikrings-Raadet A. Birkmose, Folketingsmand L. D. Rasmussen, Medlem af Arbejderforsikrings-Raadet, Ingeniør K. Schøller og Fuldmægtig i Socialministeriet, Dr. polit. F. Zeuthen. Udvalgets Ledelse blev først varetaget af Kontorchef i Socialministeriet H. de Jonquières, senere af Kontorchef i Socialministeriet J. A. Berner.

Udvalget har efter at have drøftet forskellige Spørgsmaal om Ændringer i Loven afgivet den som Bilag I til nærværende Lovforslag trykte Beretning.

I Lovforslaget har man paa væsentlige Punkter fulgt Udvalgets Indstillinger, men paa enkelte Omraader har man dog ment at maatte stille andre Forslag, ligesom Ministeriet har foretaget en Række, væsentlig formelle Ændringer, der er en Følge af de stillede Ændringsforslag.

Med Hensyn til de Punkter, hvor Ministeriet ikke har fulgt Udvalgets Indstillinger, samt med Hensyn til de Spørgsmaal, hvor der ikke fra Udvalgets Side er fremkommet et eenstemmigt Forslag, henvises til nedenstaaende Bemærkninger, der behandler de større og principielle Spørgsmaal, medens Enkeltheder og Spørgsmaal af mindre Betydning er behandlet ved hver enkelt Paragraf.

Realitetsændringer i den gældende Ulykkesforsikringslov er i Forslaget for Overskuelighedens Skyld trykt med kursiv. Ved Udeladelser er det umiddelbart foran det udeladte staaende Ord trykt med kursiv.

Udvalget har først behandlet Spørgsmaalet om en *Omorganisation af den lovpligtige Ulykkesforsikring*, jfr. Beretningen Sp. 4367—94. Som det vil fremgaa heraf, er der ikke i Udvalget opnaaet Enighed om at foreslaa en Nyordning. Et Flertal indenfor Udvalget mener, at man bør gaa bort fra den nugældende Ordning med anerkendte

Forsikringssselskaber til Overtagelse af de forsikringspligtiges Risiko og gaa over til en langt mere rationel Organisation af Forsikringen. Af dette Flertal foreslaar eet Medlem, at Ulykkesforsikringen skal monopoliseres i en enkelt Anstalt, medens tre Medlemmer mener, at man — i hvert Fald foreløbig — skal søge gennemført en Ordning med Forsikringsforbund. Endelig modsætter eet Medlem af Udvalget sig enhver Monopolisering af Ulykkesforsikringen her i Landet og ønsker det nuværende System opretholdt, idet han dog er villig til at medvirke til en Ordning, hvorved man søger at begrænse Antallet af de erhvervsdrivende anerkendte Ulykkesforsikringssselskaber og Selskabernes Præmier.

Idet man med Hensyn til den Diskussion, som i Udvalget har været ført om dette Spørgsmaal, henviser til Beretningen, skal man udtale følgende:

Ministeriet maa med Udvalgets Flertal være enig i, at den nuværende Ordning med de mange anerkendte Selskaber ikke er tilfredsstillende, idet den dels gør Forsikringen dyr, dels ogsaa paa andre Omraader virker uheldigt. Selv om den ved Ulykkesforsikringsloven af 1927 paabudte Regulering af Selskabernes Præmier gennemføres fuldtud, hvilket har stødt paa de største Vanskeligheder, vil det ikke være muligt at naa det Maal, som man bør tilstræbe, nemlig at tilvejebringe den billigste og mest betryggende Ordning af den Forsikring, som det ved Loven er paalagt Arbejdsgiverne at tegne.

Omend Ministeriet maa formene, at meget kunde tale for at gaa den Vej at koncentrere hele Forsikringen i en enkelt Anstalt, idet en saadan Ordning synes at frembyde mange Fordele, har man dog ikke ment at ville stille Forslag herom. Naar man som foran omtalt bør gaa bort fra det nuværende System, vil en Ordning, som den i Beretningen omtalte med Forsikringsforbund, frembyde det forholdsvis mindste Brud med dette System, idet man som i Beretningen fremhævet vil kunne bevare de nu bestaaende største gensidige Selskaber indenfor Industri og Landbrug ved at monopolisere dem indenfor hver sit Omraade. Dertil kommer, at man gennem de alt eksisterende to Forbund — for Søfarten og Fiskeriet — har gunstige Erfaringer for, at en Forbundsordning kan praktiseres, og at Administra-